

Házi rend

az egyetemi könyvtár olvasótermében.

I. Minthogy integritás nélkül Cicero »de officiis« című munkája szerint jellem nem képzelhető, az új terem tudományos jelleme tekintetéből különösen annak integritása lesz megővendő, mire nézve:

II. a terem minden néven nevezendő koptatása már azért is tiltatik, mert a kopt nyelv a m. kir. tud. egyetem tantárgyai közé nem tartozik.

III. Nevezetesen tilos a székeknek nadrág-csusztatás által való tönkre surlása (*Galenus II. 13 de frictionis effectu*), a köpködés (*Hippocrates III. 5 de sputorum natura*) s a mély lélekzés, mely által (*Hero Alexandrinus V. 14 vires aerostatici*) a terem bel-levegője megritkítván, a küllevegő nyomása a falakra tetemesen növekszik s ez utóbbiak szilárdságát kompromittálja.

IV. Az olvasó anyag rendben tartása tekintetéből (*Cic. »ordo animae etc.*) a könyvek csak elülről hátra, de hátulról előre nem olvashatnak.

V. A csend főtartása végett, mint Erdélyben, ugy itt is csendőrség állittatik föl, melynek kötelessége arra figyelni, hogy:

- Ovidius Nasonál egyéb orr ne fuvassék.
- köhögni mindenki az ajtó elé menjen, (*»Janua patet«: Plin.*)
- beszédés talpu csizma (*»Caligula ita locutus«: Sueton.*) előbb az ambituson (*»ambitus longus«: Vitruv.*) kibeszélje magát, csak azután jöjjen be,
- hogy csendzavaró fölkiáltó jelekkel ellátott könyvek az olvasó-terembe ne kerüljenek.

VI. Minthogy a könyvtár kiválólag hazai természetű, a külföldet benne emlegetni is tilos, kivéve indirekt módon, például: Nantes városát így: »Rari nantes in gurgite vasto« (*Virg. Aeneis*), vagy Wales herczegséget ekképen: »Si vales, bene est, ego quidem valeo« (*Cic. epistolae*.)

VII. Nő személyeknek az olvasóteremben csak ugy van helyök, ha Lotz által al fresco a plafondra pingáltatják magukat a többi közé.

VIII. A fennszóval (*voce fennica*) folytatott olvasás csak Helsingforsban megjelent könyvekből engedhető meg.

IX. A használatban levő könyveket egészen kiolvasni nem szabad, hanem még a következők számára is kell bennök hagyni valamit.

X. Szótárak ki nem adatnak, mert a meglevők már ugyis ki vannak adva illető kiadók által; az egyetemi könyvtár pedig könyvtárosi üzletekkel nem foglalkozhatik.

XI. Az illedelmes magaviselet érdekében az olvasók fölkéretnek, hogy ne verekedjenek és ne szidják egymást, kivéve ha ez klaszikus módon történhetik; például igenis megengedhető az ilyen szidalom: »Ma k r a bibasz!« mert ez (*»μαζαρά βιβάζ«*) görögül azt jelentí hogy: »nagyokat lépve« és Homer Odysseájában (IX. ének 450. vers) fordul elő.

XII. A jelen házi rend nem a terem falaira, hanem, hogy kinekkinek folyvást szemei előtt lebegjen, minden egyes belépőnek hátára ragasztandó.

Horváth Álmos, s. k.
igazgató.

Egy tört keblű szépséghez.

Hallom szép ajakid keserű panaszát, hogy a sorsod Mostoha és bűtől törve vagyon kebeled.
Bú-e az ok? — Josephine, ne feledd kipörölni komornád!
Szórakozott a leány, bánja is ő, h o v a űl!

Javaslatok

a Margitsziget jövődéli berendezésére.

HA az imént lezudult vizár tanításain okulni akarunk, a sziget új rendezésénél tán a következő pontokra kellend figyelmet fordítanunk:

A szomorú fűzek legjobban állották ki a vizet, jó lesz tehát a sziget növényzetét még szomorú jegenyékekkel, szomorú hársokkal és szomorú fenyőkkel is gazdagítani, melyeknek kérégt pedig legjobb volna hat láb magasságig lehántani, nehogy jövőben a jég ismét lehorzsolhassa. Az épületek földszintes szobáiba homoru padlózatokat kell rakni, melyeket aztán ár esetén a víz földmorbortván, a vízszintesség szépen helyreáll. Mint-hogy a házsarkok bádoglemezeit a jég elhordta, világos,

hogy azokat bádoglemezekkel ellátni czélszerűtlen. A folyosók márványlapjait 4—5 hüvelykkel mélyebbre kell rakni, mert egy részök épen ennyire sülyedt a földbe. A gyógyszerárt mindenestire bővebben el kell látni dugító szerekkel, mint eddigelé. A fürdőépület külsejét a jég igen megrongálta, miből az világlik ki, hogy Ybl ezen épület külsejére nem tett kellő súlyt, miért is az szebben ki lesz diszitendő. Minthogy a gép- és mosóház, valamint a jégverem, az árral legjobban daczolt, ezen-tul a szigeten minden új épületet gép- és mosóház avagy jégverem formájára kellend építeni mint a mely legjobban bevált. Az istálló földelét az istállótól 2—300 lépésnyire kell lerakni, mert épen ennyire sodorta el helyéről a víz. A sziget benépesítésére különösen svajeci tehének használándók, mint a melyekben az ár semmi kárt nem tett. A pázsit megújítása az iszapdomb-rendszerhöz képest eszközendő, mely újabb árvíz által csak tökéletesebbé válhat. A virágok, vázák helyett, cserepekbe ültetendők, melyek »csereppé« többé nom válhatnak. Stb. stb. Ily módon a szenvedett érzékeny károknak legalább az a jó eredményök lesz, hogy a jelen árán biztosítottuk számunkra a jövődőt.

TAVASZ.

Ljubibratics és Langievics.

— Párhuzam Merkus és Pusztovojtoff kisasszonyok közt. —

SZABADSÁGHARCZOT indítani orleansi szüzek nélkül újabban nem szokás, sőt úgy tapasztalták, hogy a désordre de bataille nagyon előmozdítatik a szoknyának zászló képében való felhasználása által. Noha Moltke az ő pedáns hadvezérlésében az asszonyra különös súlyt nem fektet, a szabadságharczosok Petőfi szaván okulva: »Szabadság, szerelem, e kettő kell nekem,« szívesen élnek a nőre való befolyásukkal. Heros mellé csakugyan Eros illik legjobban; így keletkezik aztán a hero-erotico stratégia.

Noha Lengyelország¹⁾ sok szerencsétlenséggel alkalmazta az orosz zsandár hatalom ellen Jeanne d'Arc²⁾ hatalmát, ez nem tartóztatta a hercegövezek szintén alkalmazni a nőt, mint hadászati tényezőt. Az oroszok ellenálltak Pusztovojtoffnak. Ellenállandnak-e a törökök Merkus kisasszonynak? — ez volt a kérdés.

Ljubibratics terve a következő kombináción alapult. A török hadvezérlő basa beleszeret Merkus kisasszonyba; mivel pedig a szerelme orránál fogva vezeti a nő, Merkus a basának megfogja az orrát s nehogy ez a hercegovinai haditervet megorrontsa, bosnyák módra azonnal levágja, aztán légyotit ad neki Budapesten a váci utcában. Mig a basa a találkozón van, Ljubibratics megveri a törököt.

A bekövetkezett események, fájdalom, az egész lázadást dugába döntötték. Egyik vezér, Hubmayer,

¹⁾ Der Henker von Warschau. Eine Episode. Lemberg, 1830.
²⁾ Voltaire: »La Pucelle.«

szedő lévén: gazdája egy krajczárral pro mille) föl-emelte díját, minélfogva kénytelen volt lemondani a hadvezérlésről s visszamenni Churba. Ljubibratics pedig összes törzskarával egy osztrák-magyar frájternek tulajdon ereje által legyőzve, Linczbe internáltatott, hogy a linczi torták készítésének receptjét a helyszínen tanulmányozhassa.

Merkus kisasszony megütődve Hubmayernek ilyenmő churizálásán, ott hagyta Ljubibraticst és eltávozott Szerbjába.

Vonjunk most párhuzamot) a két vezér közt. Mindenekelőtt Ljubibratics és Langievics közt felöltik azon hasonlatosság, hogy mindkettejük neve »L« betűvel kezdődik és »ics«-re végződik, mely hasonlatosság mellett számba sem jön azon különbség, hogy egyik lengyel, a másik hercegövez. Ljubibratics hercegövez létere sem herceg s ez egy újabb hasonlatosság Langievicsel, ki szintén nem született herceg.

Nagyobb a hasonlatosság Pusztovojtoff és Merkus k. a. közt. Amaz lengyel, emez hollandus; amaz szőke, emez barna; amaz kicsiny, emez magas; megannyi meglepően összevágó körülmény. Csak) annyiban ütnek el egymástól, hogy egyik sem tud magyarul), viszont abban hasonlítanak, hogy Merkus nem irt lengyelül, míg Pusztovojtoff hollandusul életiben egy szót sem hallott.

¹⁾ L. Szamárovics: »L'État et le peuple.« Paris, Dentu, 1882.
²⁾ L. Baromek: Die Actien und Action der Bodenereditanstalt. Wien, Gerold, 1952.
³⁾ L. Igrék: The civilisation of the kral. Ingolstadt, Buty, 1876.
⁴⁾ L. Szarvas Gábor »Magyar Nyelvőr.«

Az árviz-bizottság utolsó ülése.

Főpolgármester. Polgármestertársak, t. bizottság! Amit önök az árvizes napok alatt elkövettek, az oly nagyszerűleg óriási, oly roppantul kolosszális, oly titánilag rengeteg, oly iszonyuan emberbaráti, oly borzasztóan nemeskeblű, oly rettenetesen lélekemelő, oly hallatlanul ékesen szóló, oly példátlanul példás, hogy nem lelek illő szavakat azon égbenyuló érdemek, azon szikladöntő erény, azon jégzúzó energia, azon . . .

1-ső polgármester. Bocsásson meg a méltóságos főpolgármester ur, hogy szavába vágok. Ha van, akinek köszönhetjük az árviz lefolyását, úgy ön az.

Főpolgármstr. No igen, de hát mégis! Hisz ön már bele is kezdett öszülni a nagy munkába!

1-ső polgármstr. No igen! tettem, ami szerénységemből tellett. De a bizottság . . .

Főpolgármstr. (töbre.) Mit? Ó és a bizottság? Nevetéses! Én voltam minden. — Ugy van uraim, a bizottság! Az kifejezhetetlen. De hát a 2-ik polgármester ur! Minden flaszterert elmulasztott s nyakig járt a vízben.

2 ik polgármstr. Ó kérem, én csak méltóságod becses nyomdikában jártam.

Főpolgármstr. Mondjuk ki határozatilag, hogy mindnyájan az árvizi helyzet magaslatának színvonalán állunk. S most, hogy a rendes állapot szempontjára szállunk alá, dicsérjük . . . (Ujságíró magában: Egymást!) . . . dicsérjük istent. Válltva ezentul is! Ez azon signum, mely alatt győzni fogunk, az erély s az akarat-egység jele!

Sztupa. Hát a rend jele?

Mindnyájan. Az is!

Paedagogikus bábátszat.

AFŐVÁROSI iskolatanács azt indítványozza, hogy a férjes tanítónők ne alkalmaztassanak az iskolában. Indokolás: *Plenus venter non docet libenter.*

Az „alliance“ indokai.

Bismark Én ki nem állhatom sem a törököt, sem a szerbet. Hadd falják föl egymást! Lehetővé teszem a háborút — *philanthropiából.*

Andrássy Én élek-halok a törökért és a szerbért. Nehogy egymásban kárt tegyenek, lehetlentem a háborút, csupa — *philanthropiából.*

Gorcsakófi. Én tökéletesen egyezem mindkettőtökkel. Szeretem az egyiket, gyűlölöm a másikat. Mindkettőtök indokait osztom; s cselekszem ezt merő — *Milánthropiából.*

A biblia.

EGÉSZ héten nem adnak mást csak »vázönt« csak a »Sábát«, Nem is lehet kimondani A sok híres darab számát.

Elég azon a biblia
Kezd lassanként ábra kapni;
Ugy hallatszik »Elizeus
Medvéjét« is fogják adni.

Jaj szegény könyvtárosoknak,
Jaj azoknak szegényeknek —
Ha a lányok bibliát majd
Tanulni színházba mennek!

„Turkesztáni utazásom“.

Ölmody Bertalantól.

1875-nen fölébredt bennem az a vágy, hogy mint Szabolcsmegye hű fia elmenjek oda, a honnan drága szülőmgyém keresztapja és első főispánja: Zabolch vezér hozzánk származott. Mielőtt azonban elindultam volna Közép-Azsiába, Mollah Izsák derek kutyafejű tatár hazánkfíától oktatást vettem az ottani társadalmi élet formáiban, nevezetesen a vakarózásban, mely nélkül ott az ember nem boldogulhat.

1875 június havában végre elindultam Turkesztán felé és Palotán, Tornócson, Marcheggen, Szentpéternáron, Moszkván, Prszken, Kreszken, és Vrszken keresztül szerencsésen elértem Fülvárost (Orenburg), mely már a középázsiai határon fekszik. Ott megtétem az aranytermő Ural-hegyeket (Synonymonja a francia Côte-d'Or hegyeknek) s az aranytermelést tanulmányoztam, sőt az aranymosást saját óralánczomon be is gyakoroltam. Az Ural altáján a nyelvek gyökerét megnézni persze el nem mulasztám. Azután Oszkrba mentem, honnan a régi rómaiak népnyelve, az »oszk«

nyelv eredt, s mely egyszersmind az egész világon elterjedt Oszkár nemzetség bölcsője. Onnan a kirgiz pusztákba bocsátkoztam, melyeken kitünő homokot termelnek; a porzó-iparnak ebben az országban kétségkívül még fényes jövője van. A kirgiz homokból mustrákat hoztam magammal, hogy azt a mi drága Rákosunkon meghonosithassam. Így értem el Kazalinszk városát, melynek szépsége egy négyesből és három zérusból áll, orosz lányrésze azonban éppen nem kecsegtető. Innen Petro-Alexandrovszkba mentem, mely az utolsó orosz erőd Azsia közepe felé. Mondják, hogy Péter és Alexander makedóniai királyok által építtetett, lakosai azonban nem annyira make-, mint lakedaemonicus benyomást tesznek. Innen átmentem az Oxus vagy Ökör folyam (ad normam Bos-porus) balpartjára, mert csakugyan már ott is annyira haladt a mivelődés, hogy még a legvadabb folyamoknak is jobb és bal partjuk van. Az Oxus párját azonban, Jaxartest, mely Jaxartaxerxeles persa sah szerint neveztetett el, sajnálatomra otthon nem találtam. Megtekintettem még ezután a Karakum sivatagot (Zubovics szerint Karadok) és az Aral tavát, mely az Ural hegységtől csak mélyebb hangzásu eleje által különbözik. Az Aral-tó kiterjedése különben, buvárlataim szerint, éppen nem jelentékeny, mert »A«-nál kezdődik és már »le«-nél végződik, úgy hogy mindössze éppen egy fél ábéczére terjed. Innen hajón — t. i. a »sivatag hajóján« — Khivába utaztam, mely csak a »vándor darvaknak V betűje« által különbözik a szomszéd Khinától, hol is ezért a »vándor darvak N betűjéről« zengedez a költő. Khivában igen jó fogadtatásban részesültem a khán részéről, ki meg is hívott egy ugynevezett »khán-torra.« Megvallom, hogy némileg szepegeve jelentem meg, azt híván, hogy valami kántort ölettek le tiszteletemre s azt kell majd megennem; de e félelmem szerencsére alaptalan volt. A khivai birodalmat aztán egészen khivándoroltam végig s khiváságotra a kormánytól khiváltságot kaptam dinnyemagot exportálni Magyarországra, hová ugyanazon uton szerencsésen vissza is tértem.

Nyilatkozat.

FOLYTON olvasom a lapokban, hogy Magyarországon leánykereskedés üzetik. Ezennel kijelentem, hogy az én tapasztalataim egészen ellenkezők. Még ha kínálkoznak a leányok, sem veszik el. Én bizonyos specialis esetekben generaliter elutasítottam sem el, sem meg nem vett a szép és gazdag férfit. Az egész leányvásár, melyről az újságok beszélnek, csak »fata morgana«, mely csak azoknak lebeg szemé előtt, kik soha sem függesztették szemüket egy budai, vagy egy gyulai tábornokra.

Bors (szentelen) kisasszony,
alias
Szilvágyi Pálpitánte.

THEATRÁLIA.

— Rajzok „Sába királynéjából.” —
(Természet után.)

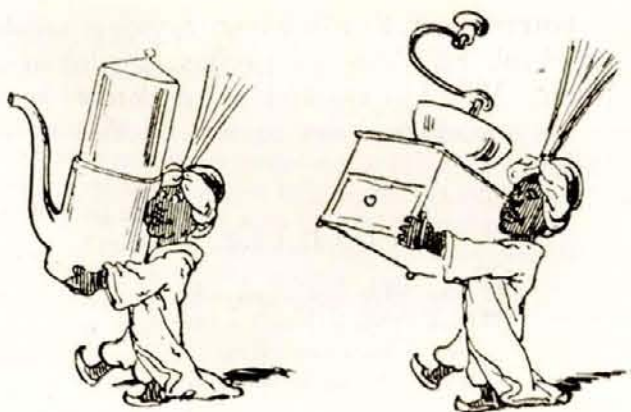

Salamon a böles király,
Sugó luk elé kiáll.
Hallgassátok a királyt
Barrytonban mit kiált:

Assad, Assad mi lelt téged,
Vagyis inkább a gégedet?
Ez este már negyedszer
Rikkant ki belőle gixer.
Mit hallok, te mulya, mit?
Nem köll neked Sulamit?
De már szógám aztat elvedd,
Ha belétörök is nyelved.
Mit? Elbajolt esáb, el inger?
Vigyázz magadra Ellinger,
Azaz hogy: flam Ássad,
Pókosodik a hasad.
Már te neki mit kínálatsz?
Örülj, hogy pártit csinálatsz.
Gazdag rabinus az apja,
Székes-zsinagógám papja.

Smire elfogyott a máczesz:
Jeruzsálemben primás lesz.
Esküvőd meglegyen még ma:
Csitt! Jön Sába királynéja!
Ne legyen az ara bus...
No, itt a sok arabus!

(Szerecsenek drága ajándékokat hoznak.)

Ave, ave, chachima,
Itt a kávé masina!
Hosszu csőre, tág a bele,
Három liter is tér bele.

Böles király, nagy Salamon,
Itt a dara karomon.
Nem hiába került sokba,
Jól őrlődik benn a mokka.

Jeles ország Zsidóország,
A féregpor jó orvosság.
Ami mászik: ugrik tőle,
Ami ugrik: lapul tőle.
Hogy ha nemes véred forr,
Megenyhít a féregpor.
Szép az, palástból ha
Kiszökken a bolha.

(Assad komplet meg van keveredve; már is ingadozik, midőn egyszerre melléje lép Sába királynéja s fölemeli fátyolát.)

Keeseim hogy jobban bámullhassad:
Föllegyintem fátyolomat, Assad!

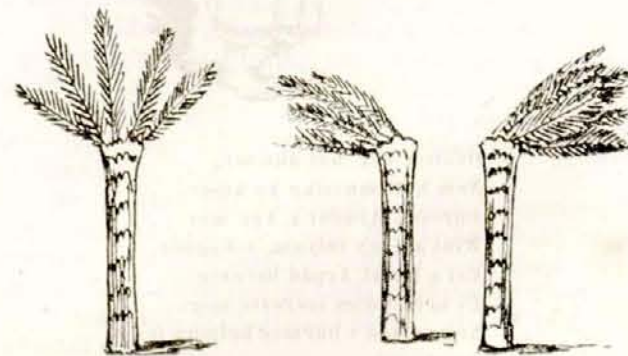
Nem láttam ilyen bájtívagy husz éve.
Was ä Busen! Hast ä Pracht-Nekëve.

(Salamon sürgeti az egybekelést Sulamittal. Assad megfordul, köhint, köp s aztán tisztábbhangon de busabb színezettel éneklí:)

Ah, szegény Sulamit sir.
Hanem — was mach ich mit ihr?
Vagyok bolond, vagyok kába,
Nem baralhatok nyokába.
Büvjátéknak vagyok bábja
Mebabonázott a Saba.

És én vagyok az ő apja:
Aki szereti, megkapja.
Fiam Assad, elvedyed,
Hisz ő a te jegyesed.
Nem veszed el? Vaj mér!
Jaj istenem! Vaj mir!
Bassuban fuvom ki bum,
Bimi bama, bim bam büm.

(Jelenet a sivatagban. A szélvész dühöng. A luler-pálma, melyet czirokseprűvel ábrázol Lehmann, a nyargaló szélvészt

kitünőleg pótló szinfalmögötti madzag-rángatás hol balra, hol jobbra hajtogatja. Női kar énekel.)

Minek jöttünk ide,
Pusztá középebe!
Aber Mädel, mir szán dumm,
's bringt uns ja der Samum um!

Én is mondok valamit:
Az én lányom Sulamit!

(Sulamit a haldokló Assadot fölnekli s aztán as-
durban végleg meghalnak. Közönség dühösen élteti a halottakat,

zajosán kéri Goldmark megjelenését, kit Sulamit a kar-
ján mutat be a tapsoló publikumnak.)

(Jön Korneliósz Abránosz, thébai népdalár s zene-tudós és
pálcát tör a mű fölött.)

Öt liter bor, hat akó ser,
Nem köll muzsika ha kóser.
Furesa! Áradni a Vág mer
Mint a nagy folyam, a Vágner.
Ezt a hazát Árpád herczeg
És nem Mózes szerezte meg.
Négy vízőn s harmas halman is
Az ujmódi
És valódi
Zene csak kristlich-germanisch.
Vágner és Liszt, — no meg én,
Osztoznunk meg a zenén,

Mokány Bercei

a dombszögi kaszinóban.

— A budai ferblistákról. —

Püf neki!

Váttig azt hajtja az a
sok petrencze fejü uság-
csinyálló, hogy aszon-
gya magyarosnyyi kö
a nimetnek, ha köztünk
akar megélni.

Ott van, bökiték.
Buda! Nimetnek oan
nimet, hogy minden éj-
jel hazaszökik a párája
Bécsbe, hogy aki mag-
yar voltot bele öjtottak
napközbe, kigyuvonja
magából, származna be-
léje a dufla adó.

Akad benne egy cso-
mó nőmössebb, anyja-
rúgta pugris, hogy mán
ü — szabja a miatyánk-
ját — rátér a magyar

iletre, vallja a farbás bibliát, morzsolgatja a blattos hi-
szekeggyet. Nekimagyarosodtak. Aki meg bejártotta őket
az egyedül guszttálló religyió drukkos malasztjába, nem
csak többül nyesett magyar vót, de hivatalnok is.

Hát nem odaszagút mingyá jaz a sajtókukacz? —
pöndörödnék bele a maszlagos téntájába. Másnap tudta
jaz egész város.

Nem értem, mér kapaszkodott mingyá bele az az
olvasztékos törvény? Mi kifogása van ellene? Mer ha ma-
gyarittás, tán csak hivatalossan köll megejtenyi,
vagy mi?

Es az ien nyavalyás kórmányra van bizva jaz
honyhaza sorsa.

Abczug neki dobszó nekü!

Csak a vidiken van még ekkis Magyarország. Lo-
begtassuk az ászlót! Hadd is szölljék hát az a csöndes!

Tönődés.

A Mogyorósi pénzügy-politika most már egészen új utakon
kezd holodni. Eddig mindig Rothschildtól tsinálto az ál-
lom az ő finanszözleteit; ezek voltak az ógynevezett kö-
csönös bevételek. Most, miután Rothschild nem
okorjo optálni a 80 milliónos renfe második felét: a kor-
mény elhatározta magát, hogy megköti a poroszokkal a
kölcsonös kiadási szerződést. És az nem is egészen
új dolog. Régi toposztolot ogyanis, hogy ohol a finanszözlet
végződik, ott a büntetőtörvény kezdődik.

SPITZIG J CZIG

éles fűjelő és tscholádapa.

IRODALOM.

„400 arany.“

— Akademicomico-tragicomico-buffocomedia egy felsülésben. —

Személyek.

Dr. Gyulay Pál, a kolozsvári egyetem díszleves tudora.
Szász Károly, a csecsemő drámák Herodese.

1 } hajdu mint a drámaíró bizottság szakértő tagjai.
2 }

Dr. Gyulay Pál. T. gyűlés! Karácsonyi gróf nagy-
lelkűsége azon helyzetbe tette a t. Akademiát, hogy a
magyar Shakespearek és Molièrek nagyban való ter-
meltetését előmozdithassa s hogy a magyar anyáknak
kedvet szerezzünk magyar Shakespearek és Molièrek
szülésére. E czélból tüzzük ki két-évenként azt a bizo-
nyos 400 darab aranyat egy-egy abszolút becsü mun-
kára, biztosan remélve, hogy szerencsés viszonyaink
közt legalább két-évenként könnyű szerrel produkálha-
tunk remek műveket, melyeket más nemzetek, kik 400
arany fölött nem rendelkezettek, csak évszázadok alatt
voltak képesek megteremteni.

Szász Károly. Éljen! Előtteem szólott t. tagtár-
saam ékeseen kifejtette azon nagy horderejű jelentősé-
get, mely a 400 darab arany kiosztásának tényében
recclik. Veezérészménk a művek méltatásában mindig
az legyen, vaajjon meegér-e épen 400 aranyat a mai kur-
zus szerint. Meert kérem szeretettel, 400 arany nagyon
szép pénz, 2000 forint, annyit pedig talán egy idegeen-
nek odaadni, ki talán seem nem akademikus, seem nem
kálvinista, koczkatatott vállalkozás volna. Peetrarcát
megkoszorúzták; ami feladatunk azonban nehezebb: mi
többet adunk egy koszorunál, t. i. 400 aranyat, melyeen
400 olyan koszorut lehet vásárolni a váczai utczában
Seyderhelmnél.

Dr. Gyulay Pál. Éljen! Az Akadémia által
elénkbe szabott irányt ebben a két szóban birjuk: »ab-
solut becs.« Absolut becs = 2000 frt. A tudományos ab-
solutbecslő Akadémia így taksálta. Sajnos, hogy azon
drámai czég, melynél hajdan aranyainkat rendesen el-
helyezhettük, a »strike« óta strikol s az arannyuezi na-
pokról immár csak álmadozni szokott. Most egy alkalmat-
lankodó ifju nemzedék döngeti Akadémiánk csendhez
szokott ajtait. Ki kell rekeszteni. Szász Károly ur ki-
vált a pénz becsének szempontjából itéli meg a darabo-
kat, én azonban az Akadémia szavaihoz ragaszkodom
és szorososan az »absolut becs«-et keresem.

Egy hajdu. Engedjék megköszönnöm, hogy a ha-
rangöntéssel fölhangyván, a t. Akadémia e téren szerzett
tapasztalataimat a drámaírási körülmények engedi érvénye-
sitenem s évenként bevalaszt a bizottságba. Én tehát
azt kérdem, hogy mi az abszolút böcs?

Dr. Gyulay Pál. Absolut becs röviden mondva
oly becs, mely nem létezik. S ép azért nem is irathatik
mű, mely e föltételnek megfelelően. Mit jelent ez? Azt,
hogy az Akadémia nem akarja a 400 aranyat kiadni,
hanem kamatoztatni kívánja.

2-ik hajdu. Bátor vagyok egy kérdést koczkatá-
tatni. Hátha talán Shakespeare pályáznék? . . .

Dr. Gyulay. Mi ugyan a magyar Shakespeare-
termelést kívánjuk előmozdítani, de azért az ő művei-
nek se tulajdonitanánk abszolút becsét, ha pályáznék.
Különb Shakespeare ur nem él már, s így nincs mit
tartanunk tőle, hogy pályázz. De ha Shakespeare létez-
nék is, abszolút becsü drámákat még sem irhatna. Hi-
szen tudnivaló, hogy péld. Shakespeare sokaknak nem
tetszik és tetszett, részint mert egy ízben kiadtuk már
egy a rendes firma bélyegét magán viselt abszolút be-
csünek, de a publikum elaludt rajta. Aztán az ország
mai sanyaru viszonyai közt nem szabad a pénzt kidobni.
Hadd maradjon meg, mert a francia szerint: plus de
jours que de saucissons, és a német nem hiába mondja:
nicht Jeden Tag geistlicher Käse. Méltóztassék a be-
nyújtott darabokat megítélni.

1. hajdu. »A veszélyes iskatulya« öt felvonásos
tragédia nem éri meg a 400 aranyat. Ugyanis ne feled-
jük, hogy egy Schiller »Wallensteinert« csak 200 forin-
tot kapott, s habár nem téveszthetjük el szem elől, hogy
egyéb fekvőségek árának emelkedésével a drámának
becse is növekedett, mindamellett 42 aranytól többet
nem mernék rá koczkatatni.

2. hajdu. Hasonló szempont alá esik: »A rejté-
lyes esernyő és a felmás kalucsni« költői dráma 5 felvo-
nában. Tudjuk, hogy Katona József »Bánkban« ért
semmitsem kapott, ennél fogva e mű, ha Katonához
hasonlítana is, épen megérné a semmit s így legalább
is 100 arannyal kevesebbet ér a semminél; indítványo-
zom tehát, hogy pörölje be szerzőjét az Aka-
démia 100 arany és járuléka erejéig.

1. hajdu. »Ilma a szép pesztonka« kitünő munka,
forma tekintetében kerek, teljes és az Akadémia izlésé-
nek megfelelő. Csupa madrigálokban van írva, kivéve a
tragikus házmester szerepét, ki canzonettek közben söpri
a ház udvarát, melynek csatornájába oly szerencsétlenül
bukik fejjel lefelé, hogy lelkesedni kezd az Akadémiá-
ért. De 400 aranyat az aranynak mai árfolyama szerint
ez sem ér. Ahogy az arany tegnap állt, épen 399 et ért,
tegnapról mára azonban felszökkenvén a császári arany,
ma nem adható ki a díj.

2. hajdu. Végül constatálhatom, hogy Szigligeti-
szagot egyikén sem éreztem, sőt valami gyanus fiatal-
sági véna boszantott egyikben-másikban.

1. hajdu. Midenesetre nagy baj oly intézetnél,
hol — mint irigyeink állítják — az elgyöngült férfierő
és tehetetlenség bírál.

Dr. Gyulay Pál. Örömmel fogjuk a szomorú ered-
ményt constatálhatni. A hazai drámairók ismét rajta
vesztettek — mint a francia mondja — comme Bar-
tholomé dans le Comitát de Csik. Bezárom az ülést.

1. hajdu (a 2-ik hajduhoz.) El kell ezt a díjt törölni,
hiábavaló fáradság.

2. hajdu. (Sugva.) Csitt! Csak hadd maradjon meg:
ki ugysem adjuk, hanem mikor föl-fölgyül, kütüzzük a
magunk értekezéseire és elnyerjük.

1. hajdu. Már az más. Nem szeretném, ha nem ma-
radna meg a familiában.

2. hajdu. Majd én írok egy értekezést és elnyerem.
Szász Károly (vállára teszi kezét.) Ohó!

B ORSSZEM JANKÓ

JASON.

DOONE LORNA.

Regény 4 kötetben.

Irta

Blackmore R. D.

Angolból fordította

Mudrony Pál.

Ára a 4 kötetnek 4 frt.

Ezen 89 sűrűn nyomott ivre terjedő regény a világ irodalom egyik kincse. A tizenhetedik század másik felében játszódik II. Károly és Jakab királyok idejében; s az akkori forrongásban levő társadalmi és politikai állapotokat egy pár vonással oly tisztán megvilágítja, mint alig egy-egy lángelméjű történész. A regény hősnője: Doone Lorna, a fejedelmi vérből származott Lorne család utolsó ivadéka, kit a Doone rablólovagok gyermekkorában elraboltak és várakban neveltek, hogy öt nőül véve, roppant vagyonát örökölhessék. Hőse Ridd John, egyszerű gazda ember fia, kinek atyját a Dooneok meggyilkolták. John még gyermekkorában megszereti Lornát, élte folytonos veszélyeztetésével oly szerelmi viszony támad köztük, minő Hero és Leander, vagy Abelord és Heoise szerelme volt. John óriási erejű férfi, egy angol Kinizi és egy csodás kalandokat visz véghez. De a szerelem hatalma által oly idealis alakká fejlődik, azonban mindvégig megtartja eszményileg naiv jellemvonásait, hogy mint ilyen alak páratlan a regényirodalomban. Ő maga írja le felséges őseredetű humorral, szébnél szebb epizódokkal telt egész élettörténetét, oly tiszta kézzel, hogy azt bármely serdülő lányka is elolvashatja.

Kiindult, hogy meglelje az arany gyapjat — és megtalálja a nyulbört.

MOLIERE művei:

- A mizantrop. A tudós nők. Fordították Szász Károly és Arany László . . . 1 frt.
- A férjek iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A nők iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A nők iskolájának bírálata. Ford. Szász Károly . . . 40 kr.
- A pörül járt negédek. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van csalva. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A kénytelen házasság. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A képzelt beteg. Fordította Herczik Árpád . . . 80 kr.
- A szerelem mint orvos. Fordította Várady Antal . . . 40 kr.

A legujabb

Orlicé Rudolf tanár, Berlin S. W., Wilhelmstr. 127. rövid idő óta egy általa ujjonnan feltalált játékmódot

terno secco combinálva

küld régi clienseinek csak 1 frt költségmegtérítés mellett. E játékmód utasításai majdnem kivétel nélkül biztos nyeresémet nyújtanak, és joggal lehet mondani, hogy **unicumot** képeznek valamennyi eddig feltalált játékmód között.

Prága. D. R.

Epen most jelent meg az **Athenaeum könyvkiadó-hivatalában**

(Budapesten, Barátok-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvársznál kapható:

Előfizetési felhívás

Magyarország és a Nagyvilág

április—juniusi folyamára.

Midőn az új évnegyed közeledése alkalmából ama t. olvasóinkat, kiknek előfizetése e hó végén lejár, a lap pontos szétküldhetése érdekében előfizetésük mielőbbi szives megújítására felkérjük, lapunk ajánlására elégnék tartjuk, ha eddigi multjára s több mint tíz évi gazdag folyamaira utalunk. A »MAGYARORSZÁG ÉS A NAGYVILÁG« mint eddig, ugyezentúl is arra fog törekedni, hogy a művelt magyar közönség olvasó-asztalának egyik nélkülözhetetlen lapja legyen, hetenkint művészi kivitelű rajzokkal kísérve a hazai és a nagyvilági eseményeket, e mellett minden számban önálló műbesszű képeket is adván kiváló művészeketől.

Lapunk irodalmi részében szépirodalmi és költői dolgozatokon kívül ezentúl is kiváló tért nyerne az ismeretterjesztő közlemények, míg a tárca ezentúl az egyedüli lesz, melyben Porzó kedvelt »fővárosi leveleit« a közönség magyar eredetiben olvashatja.

Igen számos előfizetőnk által hozzánk intézett felhívás következtében **ez évben ismét folytatjuk műlapjainknak rövid időre megszakított sorát.**

Még lévén győződve, hogy előfizetőink két kisebb becsű műlapnál szivesebben fogadnak egy olyat, mely tárgyánál és valóban művészi kivitelénél fogva bármely teremnek diszeül szolgálhat, elhatároztuk, hogy mindazoknak, kik f. é. ápril 1-től december végéig tartó

időszakon át előfizetőink,

ilyen műlappal kedveskedünk.

E célból Wagner Sándor hírneves festész hazánkfiának nagy feltűnést okozott

„Parasztok löversenyé»

képét választottuk, melyről elsőrendű művészierők készítek műlapunk rajzát és metszetét.

Meg vagyunk felőle győződve, hogy ez elhatározásunk előfizetőink osztatlan tetszésével találkozik.

A »Magyarország és a Nagyvilág« előfizetési ára:

Negyedévre 2 ft 50 kr.
Félévre 5 frt.

Az előfizetések a »MAGYARORSZÁG ÉS A NAGYVILÁG« kiadó-hivatalához (Budapest, Athenaeum, Ferenciek-tere 7. sz.) intézendők.

továbbá

Finom bőr és vitorlavászón szí-nöröndök frt 3.20-25 Nagy bőrdobozok.

Rajzokkal ellátott árjegyzékekkel szivesen szolgátunk.

Minden nagyságu **fa uti-ládák** hölgyek és urak részére frt 4.20-40 frtlig.

Tökéletesen berendezett **utitáskák, tolették és szekrények**

Utitekercek. Női és fürdő-kézi-táskák. Uti pohár és kufacs. Uti szivartár. Revolver frt 8-40. Rugany esőöltöny s köpeny.

Minden nagyságu **uti-táskák** 1.80-40 frtlig. **Változó fűgesszű-hező táskák.**

Mint egy új, ép oly elegans mint tartós honi gyártmányt a t. közönség különös figyelmébe ajánljuk a fentebbi rajz szerinti u. kir. **Uj patent nádfonadék bőrdöndemet.**

Kézi bőrdobozok Nagy uti kosarak

16	18	20	22	25	30	40
frt 8.40	9.80	11.20	12.60	frt 35.-	40.-	45.-

Diszes husvéti tojások

legujabb nemei dús választékát, **10 krtól 25 frtig.**

Ide! ujdonság: a bűvös Columbus-tojás 60 kr.

Husvétii öntözéshez alkalmas, esalódtáton meglepő ujdonságok:

Fecskendő Illatszertüvegese 35 kr és 1 forint.
Szivár 25 kr. **Viola-csokor** 40 kr. **Viola-gyöngyvirág- és rózsabokréták** 80 krajczártól 2 frt 50 krtig, egyes róssa 65 kr. **Revolver** 80 kr.
Kis bohóc 50,60kr. **Öltözötett babák** 2-2.15.
Rózsacsokor babával 1 frt. **Rugany fecskendő-tojás** 70 és 80 krajczár. **Fecskendő husvétii bárányka gyermekkel** 2 forint, **Fecskendógyűrű** 30, 50 kr, valamint nehany új különlegesség, melyeknek használata csak az eladásnál árultatik el, ajánlják

Kertész és Eisert
Budapesten,
Dorotya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások gyorsan és pontosan eszközöltenek.

Nyomatja és kiadja az Athenaeum irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 7. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt. Egyes szám 16 kr.